WEEKBLAD

PEP

Nr. 22
3 juni 1967
35 ct. per week;
losse nrs. 45 ct.

BOOMVILLE SALOON

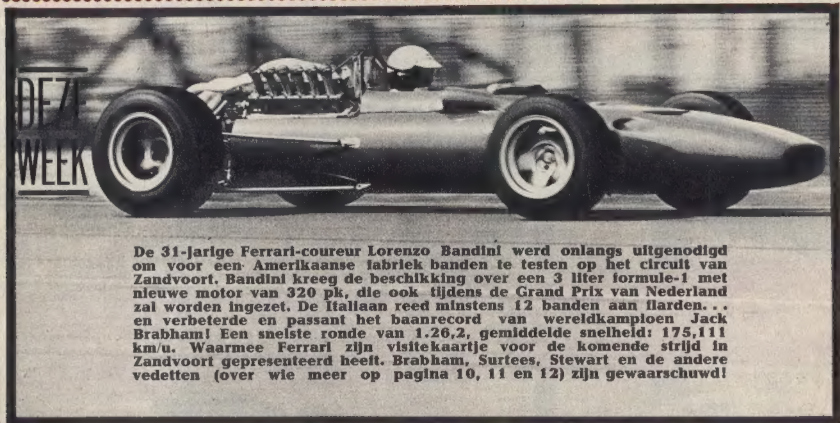
WORDT HEDEN VOLTOOID

OKLAHOMA GROEIT SNEL!

PAG. 30-32

De 31-jarige Ferrari-coureur Lorenzo Bandini werd onlangs uitgenodigd om voor een Amerikaanse fabriek banden te testen op het circuit van Zandvoort. Bandini kreeg de beschikking over een 3 liter formule-1 met nieuwe motor van 320 pk, die ook tijdens de Grand Prix van Nederland zal worden ingezet. De Italiaan reed minstens 12 banden aan flarden. . . en verbeterde en passant het baanrecord van wereldkampioen Jack Brabham! Een snelste ronde van 1.26,2, gemiddelde snelheid: 175,111 km/u. Waarmee Ferrari zijn visitekaartje voor de komende strijd in Zandvoort gepresenteerd heeft. Brabham, Surtees, Stewart en de andere vedetten (over wie meer op pagina 10, 11 en 12) zijn gewaarschuwd!

OPPEPPERS

In Oporto werd een rechter door de politie van zijn bed gelicht. De goede man had in een verstrooide bui een arrestatiebevel voor zichzelf uitgeschreven. . .

Bij het binnenrijden van het Spaanse station Albacete ontspoorde een speciale trein met het opschrift: Veiligheidstrein 1967. De ongeluksrit was bedoeld om de veiligheid van de Spaanse spoorwegen te demonstreren.

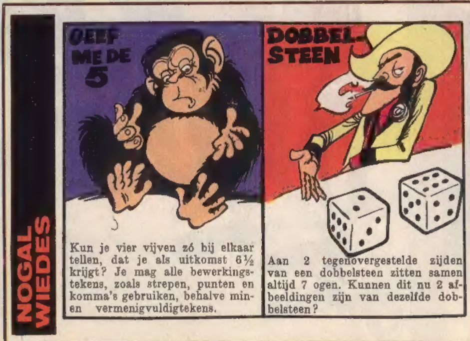

In de Amerikaanse staat Massachusetts ligt een meer met de lieflijke naam Chargoggagoggmanchauggagoggchauvunagunagamagg. Uit het Indiaans vertaald: Ik vis aan mijn kant, jij vist aan jouw kant, niemand vist in het midden.

De leerlingen van een Parijse school moesten een opstel maken met als titel: 'Mijn dag als fabrieksdirecteur'. Een der knapen maakte echter geen aanstalten te beginnen. Op de vraag 'waarom niet' antwoordde het joch: 'Ik zit op mijn secretaresse te wachten.'

OPLOSSINGEN

GEEF ME DE VIJF $5{,}5+5/5=6\frac{1}{2}$

DOBBELSTEEN *Nee, op de rechtse dobbelsteen zijn de 4 en de 5 verwisseld.*

DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN

HAARLEM

Heel soms staan er foutjes in uw overigens voortreffelijke blad. Zo ook in PEP 12, waarin te lezen staat dat Ruud Geels afkomstig is van Telstar. Als oprechte Haarlemmer moet ik hiertegen protesteren: Geels komt oorspronkelijk van onze Haarlemse club 'Onze Gezellen'. Feyenoord heeft zijn aanwinst via Telstar dus eigenlijk aan Haarlem te danken!

N. Vogelsang, Haarlem

SPELLING

Hiir hept uu een briifje in du niiwe spelling. Ik ben er zeer voor en ik zal uu uitleggen waarom. Als ju een ii sgreift mag het tog geen ie zein, omdat ju tog duiduluk i-i zegt en sgreift! Het is eeven wennen, maar op dun duur gumakkulukkur voor iidureen. Ik hoop dat vooral du sgoolkindurun er pluziir aan buleeven! Wii hiirop reeaksies heeft kan mei sgrijven of viiaa PEP wat van zig laaten hooren.

Sjakeliin Hiilun, Bokstul

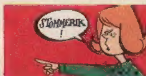
KUNSTWERK

PEP is gewoon een kunstwerk! Elke week weer verhalen, humor, actueel nieuws en leerzaamheden, dat lijkt me toch moeilijk. Bij ons thuis hebben ze allemaal een blad, maar die gaan allemaal opzij als PEP binnenkomt. Toch stinkt er wat in PEP. Namelijk de brieven. Die jongens en meisjes breken elkaar alleen maar af! Jammer eigenlijk, PEP is te goed voor al die kleine ruzietjes. Het lijkt me een moeilijk uit te roeien kwaad, daarom heb ik wat medelijden met PEP. Nogmaals: jammer eigenlijk.

Luuk Maas, Munstergeleen

RIK

'In plaats van dat waardeloze verhaal over Rik Ringers moeten er vliegtuigen in komen,' vindt een lezer uit Bilthoven. Nou, daar ben ik het niet mee eens! Wat heeft hij tegen Rik? En die ene lezer uit Den Haag, hoe oud is die? Vier of vijf jaar? In ieder geval moet hij nog naar Pipo kijken! Want Batman snapt hij niet. Ik ben zestien jaar, ik snap Batman. En ook dat stripje boven pagina 2 en 3, van de redactie, is hartstikke geslaagd! Houen zo, PEP!

Mary Hofman, Rotterdam

PROVO

. . . en wat die rubriek PEPpost betreft, daarover moet ik opmerken dat de redactie beter geen brieven van of tegen of voor Provo's kan plaatsen. Ik persoonlijk heb helemaal niets tegen Provo's, maar ze moeten wel onze PEP met rust laten. PEP is geen Provoblad!

Thijs Klaas, Zeeland

PIPO

Die Berry Roosendaal is toch nog een kind, zeg! Die wil zeker Pipo in PEP hebben omdat hij om zeven uur naar bed toe moet, dan kan hij in bed van Pipo genieten! Als PEP het in zijn hoofd haalt Pipo erin te zetten, zeg ik mijn abonnement op en zal ik onze club van 55 leden aansporen hetzelfde te doen! Het is maar dat u gewaarschuwd bent!

Steven Lense, Deventer

DUITSERS

Als u wat beter na zou denken, kwamen er niet zulke stomme oorlogsverhalen in PEP! Want van dat verhaal in PEP 11 klopt geen . . . .! En waarom niet? Omdat Piet Snoeren, de schrijver van dat verhaal, kennelijk een hekel aan Duitsers heeft. Ze kunnen niet vliegen, ze zijn bang, ze hebben slechte vliegtuigen en ga zo nog maar door. Bekrompen en dom is dat, mijnheer Piet Snoeren! De Duitsers hadden juist uitstekende vliegtuigen met piloten die ook door de vijand gerespecteerd werden om hun capaciteiten! Het is wat achterhaald om de Russen als geweldige helden te schilderen en de Duitsers als laffe honden! In feite waren beide landen in oorlog, aan beide kanten werd heldhaftig gevochten. Hou nou eens op met de Duitsers steeds voor geslagen honden te laten spelen! En als mijnheer Piet Snoeren geen andere verhalen kan schrijven, dan moet hij maar niet meer voor PEP werken. PEP is veel te goed voor verhalen van dat soort!

B. van Logchem, Ommen

GROOT RESPECT

Bij die vliegtuigverhalen in PEP staat niet altijd de naam van de schrijver, maar volgens mij zijn ze geschreven door Piet Snoeren, van wie ook dat verhaal in PEP 11 is. Ik heb groot respect voor die Snoeren! Hij weet historische gebeurtenissen op een ideale manier met heerlijke fantasie te combineren, zodat er een smakelijk, sappig geheel ontstaat! Hulde aan die man!

Myrian van Beersen, Apeldoorn

FLIPPIE FLINK

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 35 cent per week of ƒ 4.55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. **Losse nummers** 45 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729788. **Girobetaling:** indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam.

EEN AVONTUUR VAN ROODBAARD

TEKST: J. M. CHARLIER   TEKENINGEN: V. HUBINON

De scheepsjongen heeft Erik een vijl in handen gespeeld. In het geheim vijlen de slaven stuk voor stuk hun boeien door; als het schip getroffen wordt door een voltreffer van de vijand, komen ze plotseling in opstand...

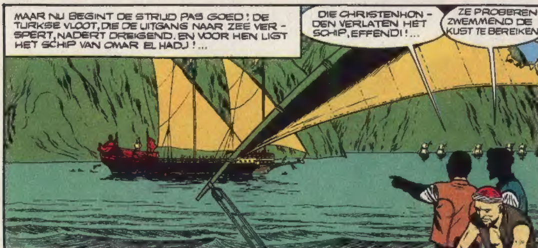
MUITERIJ OP DE OCEAAN

WORDT VERVOLGD

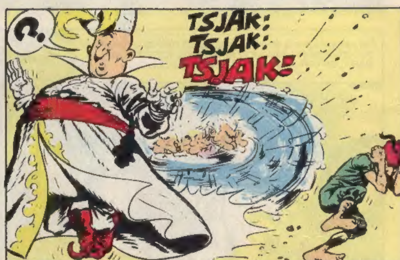

de gevangen Prinses

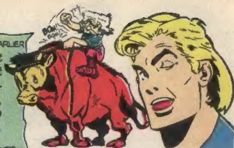

een nieuw verhaal van

ROBBER EN BAAS BIJL

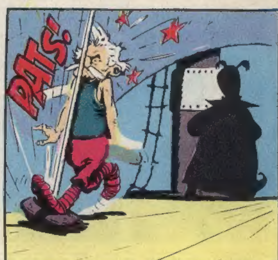
tekeningen: UDERZO - tekst: J.M.CHARLIER

Robber, die opdracht heeft de prinses uit handen van de Zwarte Prins te bevrijden, belandt op 't schip van een sultan...

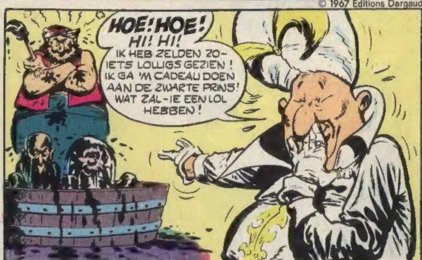

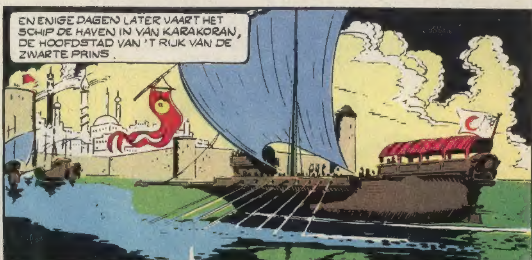

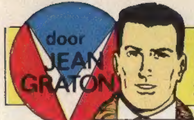

WORDT VERVOLGD

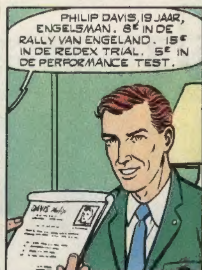

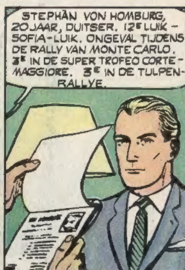
MICHEL VAILLANT

DE

Zeven coureurs van verschillende nationaliteit krijgen van de Vaillantefabrieken een tweejarige opleiding tot formule-1-racer. Hun leermeester is de beroemde topcoureur Michel Vaillant...

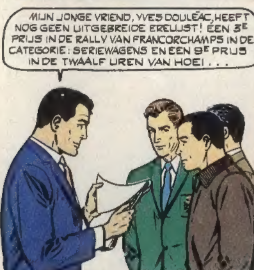

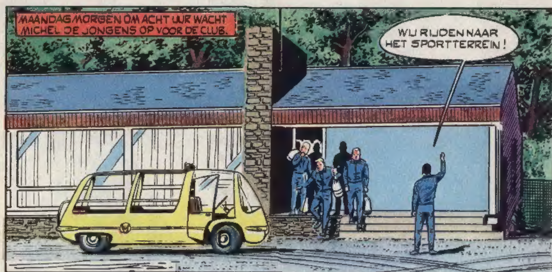

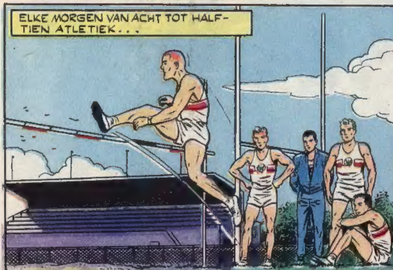

8STE MAN

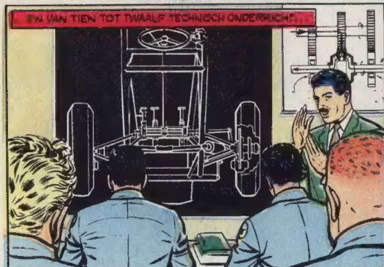

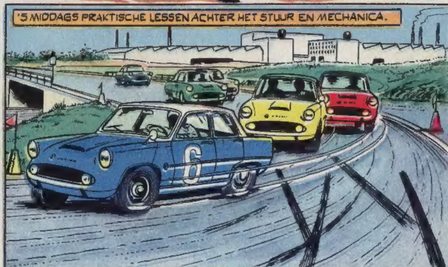
EEN JAAR GELEDEN STICHTTEN DE VAILLANT-FABRIEKEN EEN OPLEIDINGSSCHOOL VOOR RACERS EN MECANICIENS VOOR SPORTWAGENS. DE KANDIDAAT-RACERS VAN ALLE NATIONALITEITEN KONDEN ZICH LATEN INSCHRIJVEN ALS ZE TIJDENS RALLY'S BEWEZEN HADDEN INDERDAAD OVER TALENT EN DOORZETTINGSVERMOGEN TE BESCHIKKEN. NA EEN LEERTIJD VAN EEN JAAR STELT DE FIRMA VAILLANT AAN DE BESTE RACER VAN ELKE NATIONALITEIT HET VOLGENDE VOOR: EEN VOLLEDIGE OPLEIDING VAN TWEE JAAR TOT RACER. NA HET EERSTE JAAR ZIJN DE JONGENS KLAAR VOOR DE GRAN-TOURISME-KLASSE EN NA HET TWEEDE JAAR VOOR DE SPORT-EN GRAND PRIX-KLASSE. VAN VANDAAG AF VOLGEN WIJ DE OPLEIDING VAN DE ZEVEN JONGENS TOT GRAND-TOURISME-RACERS!

WORDT VERVOLGD

we gaan naar ZANDVOORT

Zondag gaat het gebeuren. Ze nemen broodjes en koffie mee en trekken in drommen naar het asfaltcircuit van Zandvoort - aan - de - zee, waar razendsnelle Honda's, Ferrari's, Brabhams en BRM's in een vernietigende rondedans zullen strijden om de Grand Prix van Nederland. De ranke bolides worden bemand door bejubelde helden als Surtees, Clark, Stewart en Hill, die elkaar geen duimbreed zullen toegeven en stuk voor stuk goed zijn voor de lauwerkrans. In het verschiet immers ligt, behalve de Zandvoortse eer en een aantal aantrekkelijke prijzen, ook nog het wereldkampioenschap, waarvoor de matadoren van de formule 1 in een reeks van wedstrijden hun leven op het spel zetten. Racen gaat hard, racen is fascinerend en belooft sensatie. Vandaar die duizenden liefhebbers in de Zandvoortse duinen. Met hun broodjes en koffie, met hun verrekijkers en hun verhitte gezichten.

JIM CLARK

GRAHAM HILL

JOCHEN RINDT

JOHN SURTEES

JACK STEWART

Als de hemel naar beneden valt zijn alle mussen dood, maar als de deelnemende renners en auto's niet door een dergelijke pech getroffen worden, mogen we aannemen dat een van bovenstaande coureurs of wereldkampioen Jack Brabham met de overwinning in de Grand Prix van Nederland 1967 gaat strijken. Links: Bedrijvigheid van monteurs, coureurs en belangstellenden rond de pits, waar de monsters nu nog mak en stil staan te wachten op het startschot van een snelle strijd tussen koelbloedige tegenstanders. Rechts: Een 'naakte' racewagen is niet veel meer dan een in 'n wirwar van leidingen en draden ingekapselde krachtbron, gestut door veilig-brede wielen, vertroeteld en in topconditie gehouden door handen van kundige monteurs.

we gaan naar ZANDVOORT

DRIE FORMULES

Wat precies willen de gewijzigde formules zeggen waarmee de bolides sinds 1966 in drie groepen worden onderverdeeld? Het is een tikkeltje ingewikkeld om het uit te leggen, maar heel in het kort komt het hierop neer: de formule-1-wagens behoren eenzitters te zijn tot 3.000 cc zònder of tot 1.500 cc mèt compressor. In de formule-2-klasse rijden eenzitters tot 1.000 cc met een van een serieprodukt afgeleide motor, bijvoorbeeld een Ford-Angliamotor. Het opmerkelijke is dat de Brabham-Ford, de snelste formule-2-raceauto van nu, de formule-1-Lotus waarmee Jim Clark twee jaar geleden van succes naar succes stoof, ver achter zich zou laten. Zó flitsend evolueert de rensport, die ook nog een formule 3 kent: eenzitters tot 1.000 cc met een vrijwel normale seriemotor, zoals een Cooper S van 998 cc.

Vorig seizoen al kwamen de formule-1-wagens in hun nieuwe jasjes en met hun opgevoerde krachtbronnen in de baan. Toen waren de meeste constructeurs nog niet gereed met hun scheppingen, die veelal op de tekentafel bleven staan. In dat overgangsjaar domineerde de onverslijtbare Jack Brabham, die voor de derde maal de parel van de wereldtitel in zijn kroon zette

BRABHAM

De 42-jarige Brabham, ook ditmaal op het Zandvoortse circuit een van de favorieten, was ruim twintig jaar geleden in zijn geboorteland een geërgerde toeschouwer bij een race van mini-sportauto's. Hij vond dat jakkeren maar een dwaas gedoe en de rijders gekken die met hun leven solden. Tòch zei hij ogenblikkelijk 'ja' toen een Amerikaanse vriend hem vroeg de motor van zijn wagen te reviseren. Jack Brabham, de afgestudeerde ingenieur, kroop een jaar later in datzelfde karretje met de nagekeken motor, omdat die vriend van z'n vrouw bevel had gekregen ogenblikkelijk met racen te stoppen. Aldus verzeilde Brabham in de sport die hem wereldberoemd zou maken.

De flegmatieke Australiër, veelvuldig kampioen in eigen land, vloog in 1955 voor de eerste maal naar Europa, het werelddeel waar coureurs worden geëerd en vertroeteld. Hij trad in dienst bij John Cooper, die net een revolutionaire raceauto had gebouwd: de Cooper met de motor achter de bestuurder, in die dagen een geweldige primeur. Brabham moest lang aan de gevoelige bolide wennen, maar toen hij hem eenmaal had getemd, spoten ze van de ene overwinning naar de andere. Tweemaal achtereen (in 1959 en 1960) kreeg deze combinatie het lint van de wereldkampioen omgehangen. Met het zuinig beheerd kapitaaltje, gespaard in de succesvolle jaren, kocht hij in 1961 drie houten loodsen in Weybridge, gelegen in het graafschap Surrey. Constructeur Jack Brabham startte daar de bouw van een eigen wagen, Brabham gedoopt en uitgerust met een Repco V8-motor. Na een zorgelijke periode brak onverwacht een voorspoedige tijd aan. De 'tweeling' Brabham en Brabham werd in 1966 wereldkampioen. Een betere reclame voor zijn eigen produkt kon de Australische doorbijter zich niet wensen.

GURNEY

De 36-jarige Dan Gurney, zoon van een koorzanger bij de Metropolitan Opera in New York, zei eind 1965 zijn baas Brabham vaarwel en tekende een contract bij de nog totaal onbekende Eagle. De lange blonde Amerikaan had bij de Australiër het vak goed geleerd, maar zijn nieuwe wagen leed nog te veel aan kinderziektes. „Was ik maar bij Jack Brabham gebleven," verzuchtte Dan Gurney menigmaal: „Dan was niet hij, maar misschien ik wel in 1966 wereldkampioen geworden."

Dan Gurney, die in vroegere jaren ook nog voor Ferrari, BRM, Lotus en Ford heeft gereden, gelooft nu dat hij de wereldtitel binnen bereik heeft. Zijn Eagle, een paars geschilderd gevaarte, liet hem vorig jaar op Zandvoort in de steek; een lekke olieleiding dwong hem de wagen voor het einde achter de pits te parkeren. De Eagle kreeg later in het seizoen een betere motor: de Engelse Weslake V-12, die de acht jaar oude 2,7 liter-Climax verving. Na een eerste vingerwijzing, een vijfde plaats in Mexico, verzamelde Dan Gurney in 1967 voldoende bewijsmateriaal om de concurrentie te doen weten dat de Eagle-Weslake kàn verrassen

Op deze lijst van wereldkampioenen, opgemaakt sinds 1950, bevinden zich drie namen van verongelukte coureurs: Farina, Ascari en Hawthorn. Het staatje van titelhouders ziet er als volgt uit:

1950	**Giuseppe Farina**	**Italië (Alfa Romeo)**
1951	**Juan Manuel Fangio**	**Argentinië (Alfa Romeo)**
1952	**Alberto Ascari**	**Italië (Ferrari)**
1953	**Alberto Ascari**	**Italië (Ferrari)**
1954	**Juan Manuel Fangio**	**Argentinië (Mercedes)**
1955	**Juan Manuel Fangio**	**Argentinië (Mercedes)**
1956	**Juan Manuel Fangio**	**Argentinië (Ferrari, Lancia)**
1957	**Juan Manuel Fangio**	**Argentinië (Maserati)**
1958	**Mike Hawthorn**	**Engeland (Ferrari)**
1959	**Jack Brabham**	**Australië (Cooper)**
1960	**Jack Brabham**	**Australië (Cooper)**
1961	**Phil Hill**	**Amerika (Ferrari)**
1962	**Graham Hill**	**Engeland (BRM)**
1963	**Jim Clark**	**Engeland (Lotus)**
1964	**John Surtees**	**Engeland (Ferrari)**
1965	**Jim Clark**	**Engeland (Lotus)**
1966	**Jack Brabham**	**Australië (Brabham-Repco)**

SURTEES

John Surtees, Graham Hill en Clark tippen Dan Gurney met zijn Amerikaans-Engelse raceauto dan ook als dé favoriet voor Zandvoort. Hoewel, de 34-jarige Brit John Surtees zit zelf ook in een supersnelle wagen. Na herrie met Ferrari zwierf de vroegere wereldkampioen der motorrenners van de ene renstal naar de andere. Thans heeft hij vast werk gevonden bij Honda, wat hem uitstekend bevalt. De al wat kalende Engelsman wordt in het wereldje van de Grand-Prixcoureurs met respect behandeld. Want hij leverde de tot nu toe ongeëvenaarde prestatie op een motor en later in een auto zich de sterkste van de wereld te tonen. Het is al weer een aardig tijdje geleden dat Surtees op zijn MV-Agusta de concurrentie een minderwaardigheidscomplex bezorgde. In 1956, 1958 en 1959 verzamelde hij spelenderwijs titels in de 350- en 500-cc-klasse. In 1964 volbracht hij de 'double': wereldkampioen der autocoureurs.

HILL, CLARK EN STEWART

Tja, en dan zijn er nog altijd de 38-jarige Engelsman Graham Hill, de 31-jarige Schot Jim Clark en diens bijna 28-jarige landgenoot Jack Stewart.

'Good old' Graham Hill, in 1962 wereldkampioen, is even onberekenbaar als zijn onafscheidelijke BRM. De ex-roeier uit de beroemde acht van de Londense Rowing Club schoot vorig jaar nog als verrassende winnaar over de streep na de helszware 500-mijlsrace van Indianapolis.

Jim Clark is wat teruggevallen. Zijn Lotus-Ford heef nog te veel kuren. De vroegere schaapherder uit het Schotse hoogland verwierf echter allang een fortuin in de racesport. De geen angst kennende 'Flying Scot' stond in 1963 en 1965 op de hoogste trede van het erepodium, hetgeen zijn bankrekening gelijktijdig flink omhoog tilde. Zijn stormachtige carrière lijkt thans iets te zijn uitgeraasd. Jim Clark heeft al enkele malen laten weten spoedig zijn afscheid te willen vieren.

Zijn jongere landgenoot Jackie Stewart staat gereed om eventueel de eer van Schotland verder uit te dragen. Stewart werd pas in 1965 opgenomen in de kring van Grand-Prixcoureurs. BRM zag wel iets in de waaghals. Een jaar later knalde Jackie Stewart op het circuit van Francorchamps door een muurtje. Met 'slechts' een gebroken schouder werd hij uit het rokende wrak gepeuterd. De louter cola drinkende Schot, in een mum van tijd genezen, reist altijd enkele dagen eerder naar Zandvoort. Die extra-tijd besteedt hij bijna geheel aan. . . saunabaden! „Anders ben ik niet fit voor de grote strijd," is zijn simpele verklaring voor dit unieke gedrag

OLIVIER BLUNDER

door GREG

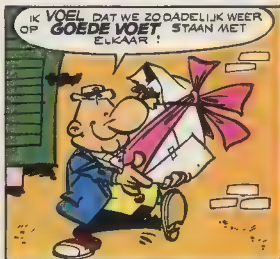

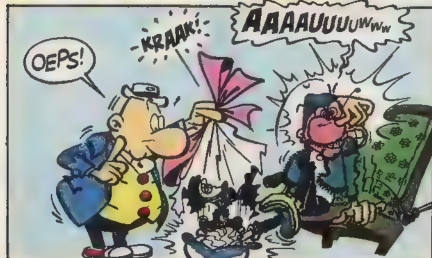

BLAKE EN MORTIMER IN

door E. P. JACOBS

HET RAADSEL

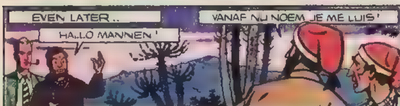
Tijdens een welverdiende vakantie op de Azoren doet Mortimer een belangrijke ontdekking, waarna hij met zijn vriend Blake een nader onderzoek gaat instellen.

VIJF DAGEN LATER RIJDEN BLAKE EN MORTIMER IN ALLE VROEGTE NAAR POVOACAO. OM TE VOORKOMEN DAT NIEUWSGIERIGE ELEMENTEN VAN HUN DRIESTE PLANNEN OP DE HOOGTE ZOUDEN KOMEN, HEEFT PEPE DE DRAGERS NAAR EEN GEHEIME PLAATS GEBRACHT...

NA EEN GRONDIGE INSPECTIE VAN HET MATERIAAL WENDT MORTIMER ZICH TOT ZIJN GIDS.

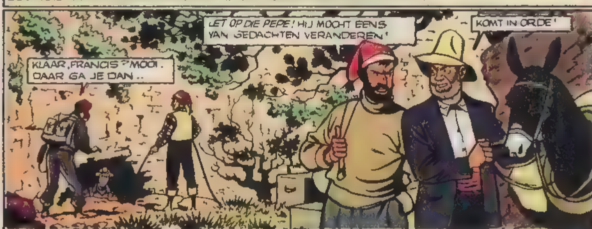

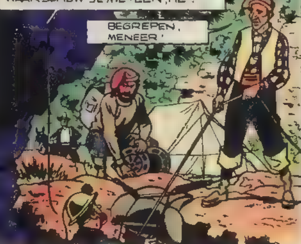
NATUURLIJK HEBBEN BLAKE EN MORTIMER GEEN VERMOEDEN DAT EEN VAN HUN DRAGERS RADIOCONTACT HEEFT MET EEN IN DE BUURT GELEGEN HERDERSHUT.

ALS ZE BIJ DE INGANG VAN DE BEWUSTE GROT AANKOMEN, IS HET KLAARLICHTE DAG GEWORDEN. DE BEDOELING IS DAT ZE MET VOLLE BEPAKKING IN DE GROT ZULLEN AFDALEN, WAARBIJ ÉÉN BEGELEIDER HEN VERGEZELLEN ZAL. DIE BEGELEIDER IS OLRIK..

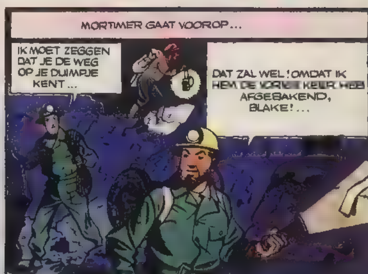

VAN ATLANTIS

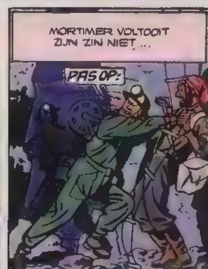

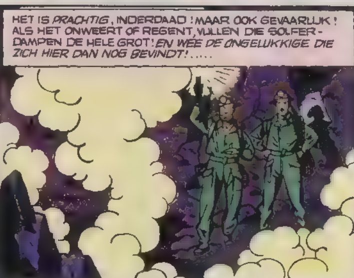

WORDT VERVOLGD

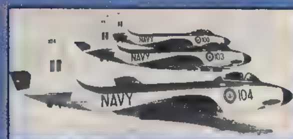

PARASIETJAGERTJE

Dit is geen kermisvliegtuigje (rechts), maar een XF-85 'Goblin' (plaaggeest), een zogenaamde parasietjager, die door zijn grotere broer B 29 (Super Fort) boven vijandelijk gebied werd gedropt en na gedane arbeid weer aan boord werd genomen. De Goblin is eigenlijk niet meer dan een omhulde knoert van een motor met daarop 'n eenpersoonscockpitje. Het idee was wel aardig: brandstof had het gedrochtje niet veel nodig, bovendien is het voor de vijand een onprettige verrassing als er uit een aanvallend vliegtuig een extra-aanvaller te voorschijn komt. Maar de poespas van het aan boord terugnemen bleek dermate gevaarlijk, dat het dingetje al lang niet meer in operationele dienst is. De 'plaaggeest' is nog slechts een bijdrage tot de geschiedenis van de McDonnel-spookfamilie.

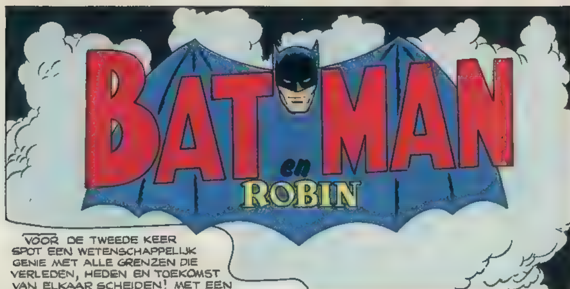

Linksonder: Met deze XP-67 'Batplane' bouwden de McDonnel-fabrieken een jager waarvan niet alleen de vleugels, maar ook de romp en motoren draagkracht leveren. Boven: Formatie 'Banshees' van de Canadese marine. Een 'Banshee' is een spook, dat met zijn geweeklaag een sterfgeval aankondigt... Linksboven in de tekening: de 'Demon' (duivelse boze geest), bewapend met Sparrow-8-raketten. Uit de F3H-2M 'Demon' werd later de beruchte Phantom II ontwikkeld. Een aantal Amerikaanse staten heeft nog 'Demonen' in operationele dienst, ten behoeve van de zogenaamde second line, de plaatselijke verdedigingsorganisaties. Rechts ernaast: het mooiste ontwerp van de McDonnel-fabrieken is ongetwijfeld de supersone RF-101A, die de U.S. Air Force als fotoverkenner in dienst heeft. De familienaam is 'Voodoo', wat betekent 'bedrijver van zwarte kunst'.

DE PHANTOM II
en zijn spookfamilie

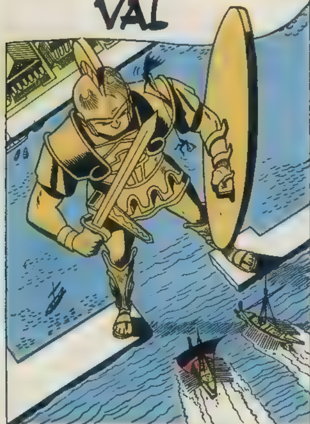
'Als het beestje maar een naam heeft,' redeneerden de ontwerpers van de McDonnel-fabrieken uit St.-Louis waarschijnlijk. En ze noemden hun vliegtuigen 'Bedrijver van de zwarte kunst', 'Plaaggeest', 'Spook wiens geweeklaag een sterfgeval aankondigt', en 'Duivelse boze geest'. Die laatste fraaie benaming werd gegeven aan het volgens kenners beste operationele gevechtsvliegtuig van de westerse wereld, de F4H 'Phantom II'. Voor wat hoort wat, wie de beste wil zijn moet ook iets presteren. Nu, dat doet de Phantom! Hij is de trotse bezitter van maar liefst zeven snelheidsrecords, heeft een weergaloze aanvalskracht (Sparrow-, Sidewinder- en Bullpupraketten) en is veelzijdiger dan willekeurig welke andere jager ook: zowel vanaf vliegbases als vanaf vliegdekschepen kiest hij in recordtempo het luchtruim om daar zijn plicht van lange-afstands-aanvals-onderscheppings-verkenningsjager te vervullen. De Phantom is van oorsprong een marinejager, maar de U.S. Air Force was zó onder de indruk van dit superieure vliegtuig, dat er prompt een grote bestelling bij McDonnel geplaatst werd: een uniek feit in de Amerikaanse militaire luchtvaart. En alles wat op luchtvaartgebied uniek is, heeft een onweerstaanbare aantrekkingskracht op nieuwtjesjager Thijs Postma. Hij toog naar NAVO-basis Chaumont om daar de Phantom in 'levenden' lijve te vereeuwigen. De 'Duivelse boze geest' maakte bij het opstijgen echter zo'n verschrikkelijk lawaai, dat Postma van schrik zijn kostbare camera in gruzelementen liet vallen en met beide handen zijn trommelvliezen voor scheuren behoedde. Toen onze medewerker, die waarachtig toch wel wat gewend is, weer opkeek, was de Phantom al in de bewolkte hemel verdwenen. Weg spook, weg plaatje voor PEP. Nu is Postma een knap fotograaf, maar een nog knapper tekenaar. Dus ging hij aan het werk en toverde een magnifieke Phantom II te voorschijn (de Nj, rechtsonder). Voor wie dat nog niet genoeg is, kiekte hij dat duivelse toestel ook nog eens op de grond, in de camouflagekleuren waarin de Phantom ten strijde trekt. Want daarvoor is dit spook geschapen: om te vechten. Met zijn raketten, met zijn neus vol elektronische apparatuur, waarmee hij zelfstandig zijn doel uitkiest en vernietigt. Een agressieve aanvaller, beroemd bij vrienden, berucht bij de vijand. Zelfs de Engelsen, die liever hun hele kust met olie laten bevuilen dan een buitenlands bestrijdingsmiddel te aanvaarden, gingen voor de Phantom door de stijve knieën. En dat zegt misschien meer van die duivelse Phantom II dan welke hoogdravende loftuitingen ook! Nog wat gegevens die er niet om liegen: een F4H weegt, twee General Electric J-79 motoren inclusis, ongeveer zoveel als het reusachtige Vliegende Fort uit de tweede wereldoorlog of vijftig Lelijke Eendjes! En met de brandstof die de Phantom II in één vlucht opslobbert, kun je op je bromfiets minstens 15 maal om de aarde toeren. Straaljagers zijn toch dure dingen!

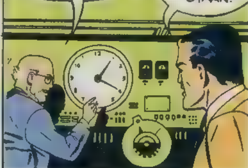
VOOR DE TWEEDE KEER SPOT EEN WETENSCHAPPELIJK GENIE MET ALLE GRENZEN DIE VERLEDEN, HEDEN EN TOEKOMST VAN ELKAAR SCHEIDEN! MET EEN REVOLUTIONAIRE TIJDMACHINE VERPLAATST HIJ ZICHZELF NAAR HET OUDE ROME... WAAR BATMAN EN ROBIN ZICH NOODGEDWONGEN BIJ HEM VOEGEN. NOODGEDWONGEN? NIETS MINDER DAN EEN KWESTIE VAN LEVEN OF DOOD LOKT HET DYNAMISCHE DUO IN

EEN ROMEINSE VAL

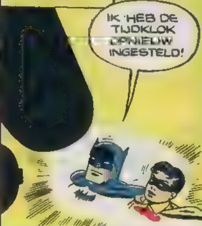

BATMAN EN ROBIN GAAN OP ZOEK NAAR DR NICHOLS...
GEEN SPOOR TE BEKEN-NEN!
TOCH WEL! BEKIJK DE HALSKETTING VAN DIE WAGENMENNER MAAR EENS! ALS DAT GEEN 20e EEUWS POLSHORLOGE IS, MAG IK HANGEN!

MAAR ALS BATMAN DE WAGEN-MENNER WIL AANSPREKEN...
OPZIJ, VREEMDE VOGEL!
IK WIL ALLEEN MAAR.... PAS OP! JE RIJDT DIE AN-DERE KAR OMVER!

DAT WAS THERSUS WEER, DE AMBASSADEUR VAN DE TIRAN VAN RHODOS! DIE WEG-PIRAAT MOESTEN ZE Z'N RIJBEWIJS AFNEMEN!
LEEN ME JE KAR EVEN, WIL JE?

BATMAN ACHTERVOLGT DE AMBASSA-DEUR MET HET POLSHORLOGE...
PAK BEET, GEACHTE THERSUS!

BATMAN ONDERWERPT DE RO-MEIN AAN EEN STRENG VERHOOR..
SPAAR JE DE MOEITE, VREEMDE VO-GEL! VAN MIJ HOOR JE NIETS!
O NEE? ROBIN, RICHT JE GEDACHTEN-DWINGER EVEN OP ONZE WEERSTRE-VENDE VRIEND!

ROBIN RICHT, EN...
POP!
HOUD OP! JULLIE HALEN DEZELFDE GEINTJES UIT ALS DIE TOVE-NAAR NICHOLUS!
NICHOLUS? NICHOLS! JE HEBT HEM DUS WELDE-GELIJK GEZIEN! VERTEL OP!

IK-IK ONTMOETTE HEM OP HET FORUM! HIJ ZEI DAT HIJ UIT DE TOE-KOMST KWAM! VOLGENS MIJ WAS HIJ EEN TOVENAAR, DAAR-OM LIET IK HEM GEVANGEN NEMEN OM HEM VOOR MIJN BAAS, KONING PHORBUS VAN RHODOS, TE LATEN WERKEN!
BATMAN! DE POLITIE!

OP SLAG TAPT DE AMBASSADEUR UIT EEN HEEL ANDER VAATJE...
HIER ZIJN DE BANDIETEN! ZE HEBBEN MIJN HALSKETTING GESTOLEN!
WIJ ZIJN GEEN DIE-VEN! IK KAN HET VERKLAREN!
NATUURLIJK KUN JE HET VERKLAREN! VOOR DE RECHTER! KOM MEE!

LATER...
IK BEN GEEN DIEF! IK BEN EH.. BATMANUS!
WAT VERTEL JE ME NOU? BEN JIJ DIE BATMANUS DIE ONS AL EERDER MET EEN BEZOEK HEEFT VEREERD EN TOEN MENS EN DIER MET MACHTIGE KRACHTEN OVERWON? BE-WIJS DAT DAN IN DE ARENA!

EN IN HET COLOSSEUM WORDT BATMAN AAN EEN ZWARE PROEF ONDERWORPEN...
OEF! IK KEN MAAR EEN MANIER OM DIE LEEUW HET HAASJE TE LATEN WORDEN...!

GRRRRNNNG!
MIJN BATLASSO!

BATMAN SPRINGT OPZIJ...
EN VAN JE HUPSAKEE! DAAR GAAT DE LEEUW!
HOERA!

BATMAN HEEFT ZICH NAUWELIJKS UIT DE ENE MOEILIJKHEID GERED OF ROBIN ZIET ALWEER EEN ANDERE...
BATMAN, ALS DR NICHOLS HOORT DAT JE HIER AL VAKER GEWEEST BENT, ONTDEKT HIJ, DAT BOB WAYNE, DIE HIJ NAAR HET VERLEDEN LIET GAAN, EN BATMAN ÉÉN EN DEZELFDE PERSOON ZIJN!
MIJN BAT-BREIN WERKT AL OP VOLLE TOEREN OM DIT PROBLEEM OP TE LOSSEN, ROBIN!

BATMANUS, IK WILDE THERSUS LATEN ARRESTEREN, MAAR HIJ IS NAAR RHODOS ONTSNAPT!
DAN GAAN WIJ OOK NAAR RHODOS! IK HEB NOG EEN APPELTJE MET DAT SUJET TE SCHILLEN!

UITSTEKEND! WIJ HEBBEN TROUWENS OOK EEN APPELTJE TE SCHILLEN, MET KONING PHORBUS! ONZE VLOOT STAAT TOT JE BESCHIKKING!
DAT IS AARDIG VAN JE! WE MOESTEN MAAR METEEN OP PAD GAAN!

EN NA EEN PAAR DAGEN. .
AHA! DAT IS DUS DE BEROEMDE COLOSSUS! KNAP STAALTJE BEELDHOUWWERK, HÈ BATMAN!
LET LIEVER OP DIE OORLOGSSCHEPEN! DAT IS EEN VEEL KNAPPER STAALTJE.. VAN VERRAAD!

EN....
WIJ WILLEN DIE TWEE VREEMDELINGEN!
WAT ZEI IK JE? ZE ZOEKEN ONS!

IK VLUCHT WEG, VOLG MIJ!
ALS ZE ONS NASPRINGEN, VERDRINKEN ZE IN HUN ZWARE WAPENRUSTING!

HET DYNAMISCHE DUO ZET VOET AAN WAL...
VLUG, BATMAN! ZE KOMEN ONS ACHTERNA!

HULDE AAN DE BOUWER VAN DIT BEELD! HIER VINDEN ZE ONS NOOIT!

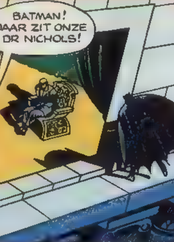

MACHTIG UITZICHT HEBBEN WE HIER!

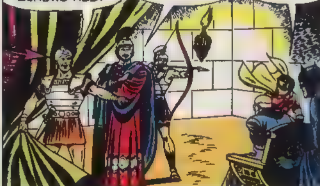

GEDENK DIT HISTORISCHE MOMENT, ROBIN! WE BETREDEN EEN WERELDWONDER!
GEDENK DE VIJAND, BATMAN! WE MOETEN ONS VERBERGEN!

EVEN LATER, VERBORGEN IN EEN OORSCHELP....
HAHA! WAT EEN SCHUILPLAATS!
ALS HET DONKER IS DALEN WE WEER AF!

DIE NACHT KIJKEN TWEE GEMASKERDE GESTALTEN NEER OP DE STAD VAN PHORBUS, TIRAN VAN RHODOS...
ALS DR NICHOLS IN HET PALEIS ZIT, MOET HET AL GEK GAAN, WILLEN WE HEM NIET VINDEN!

DE MISDAADBESTRIJDERS DOORZOEKEN HET PALEIS...
BATMAN! DAAR ZIT ONZE DR NICHOLS!

MAAR....
DAAR ZIJN DE VREEMDELINGEN VOOR WIE IK ZIJNE MAJESTEIT DE TIRAN GEWAARSCHUWD HEB!
GOED WERK, THERSUS! IK ZAL JE PROMOVEREN!
WAT DROMMELTJES! EEN HINDERLAAG!

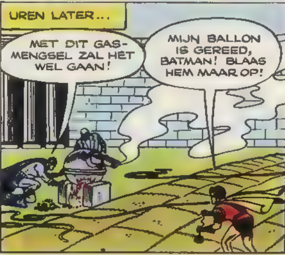

ALS JULLIE VRIENDEN VAN DEZE TOVENAAR ZIJN, KUNNEN JULLIE MISSCHIEN OOK WEL TOVEREN?

EH... PRECIES, MAJESTEIT!
NICHOLUS WEIGERT WAPENS UIT DE TOEKOMST VOOR ONS TE MAKEN. ALS JIJ VERSTANDIGER BENT, HERKRIJGEN JULLIE JE VRIJHEID!

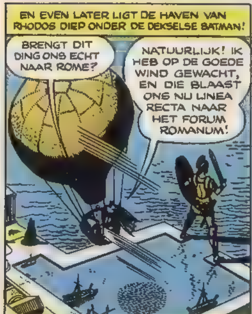

KOMT VOOR DE BAKKER, O TIRAN! IK ZAL EEN WAPENTJE MAKEN WAAR JE VAN ACHTEROVER VALT!
NEE BATMAN! DAT KUN JE NIET DOEN!

BOB WAYNE HEEFT ME OPGEDRAGEN U TE REDDEN, DUS DOE IK DAT, DR NICHOLS!
ZOU HET WAAR ZIJN? GEEFT DE GROTE ANTI-MISDADIGER TOE AAN DE WENSEN VAN EEN GROTE PROMISDADIGER?

HET HEEFT ER ALLE SCHIJN VAN...
HIER HEB JE HET MATERIAAL! MAAR WAT JE ERMEE VAN PLAN BENT IS ME EEN RAADSEL!
DAT RAADSEL WORDT BINNEN DE KORTSTE KEREN OPGELOST, VRIEND! AAN DE SLAG, ROBIN!

UREN LATER...
MET DIT GASMENGSEL ZAL HET WEL GAAN!
MIJN BALLON IS GEREED, BATMAN! BLAAS HEM MAAR OP!

BATMAN BLAAST HEM OP! HET GAS TILT ONZE VRIENDEN VAN HET VIJANDIGE EILAND...
WAT DOEN JULLIE NU? IS DAT NU EEN WAPEN?
ZO ZOU JE HET KUNNEN NOEMEN! HET IS EEN TOEKOMSTIG ONTSNAPPINGSWAPEN!

EN EVEN LATER LIGT DE HAVEN VAN RHODOS DIEP ONDER DE DEKSELSE BATMAN!
BRENGT DIT DING ONS ECHT NAAR ROME?
NATUURLIJK! IK HEB OP DE GOEDE WIND GEWACHT, EN DIE BLAAST ONS NU LINEA RECTA NAAR HET FORUM ROMANUM!

BATMAN HEEFT WEER VOLKOMEN GELIJK...
KIJK! DAAR IS BATMANUS MAGNUS, DIE ONS AL EERDER BEZOCHT HEEFT!
BEN JIJ AL VAKER IN HET OUDE ROME GEWEEST?
DAAR HEB JE HET GEDONDER IN DE GLAZEN!

JAZEKER! EEN PAAR DAGEN GELEDEN WAS IK IMMERS HIER!
ACH JA, NATUURLIJK! IK BEN WAT VERSTROOID!
OEF! ALS BATMAN NIET ZO'N FENOMENAAL BATBREIN HAD, ZOUDEN WE NU LELIJK IN DE NESTEN ZITTEN!

EN NA EEN VOORSPOEDIGE REIS MET DE JAARSTRAALMACHINE KEREN BATMAN, ROBIN EN DE PROFESSOR WEER TERUG NAAR 1967...
BATMAN, JE HEBT MIJN LEVEN GERED! BEDANKT! MAAR IN 'T VERVOLG STUUR IK BOB WAYNE EN DICK GRAYSON NAAR ROME! DIE WILLEN DOLGRAAG!
O JA? NOU, ZIJ LIEVER DAN IK!
EINDE

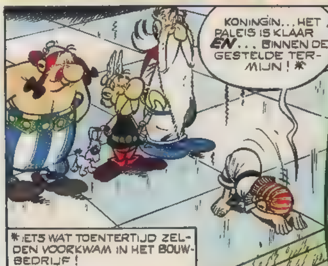
Asterix

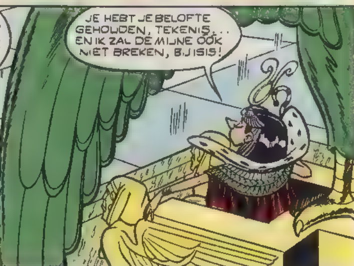
door R. GOSCINNY en A. UDERZO

Door bemiddeling van Cleopatra is de Romeinse belegering van het paleis opgeheven. Zij gebiedt Caesar zelfs zijn mannen te laten helpen bij het herstellen van de schade..

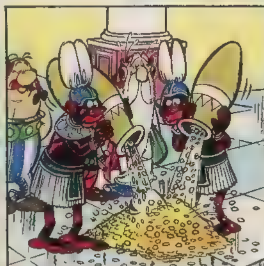

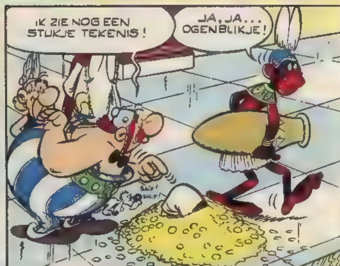

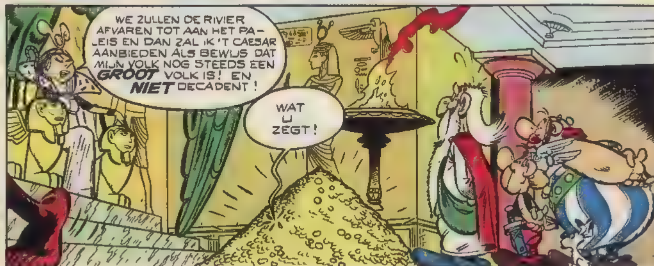

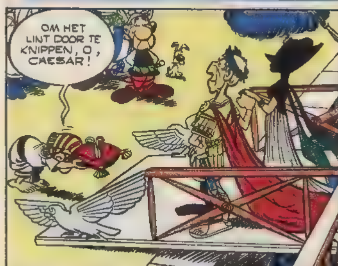
EN CLEOPATRA

DE VOLGENDE DAG . . .

AARDIG PALEISJE, HÈ?

DAAR ZIJN ZE!

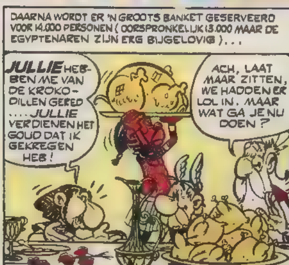
WAAR?

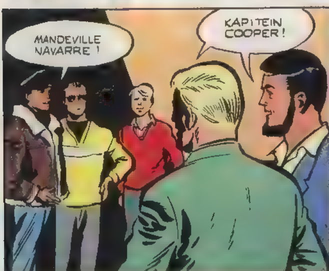

WORDT VERVOLGD

DE 3 KOSMONAUTEN

Dan Cooper heeft al eerder kennis gemaakt met professor Mandeville! Hij is echter heel verbaasd als hij hem op de basis opnieuw ontmoet.

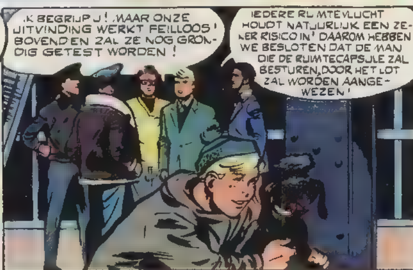

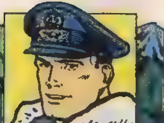

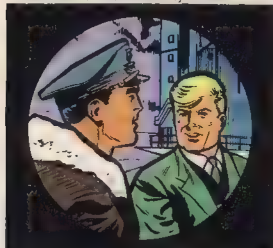

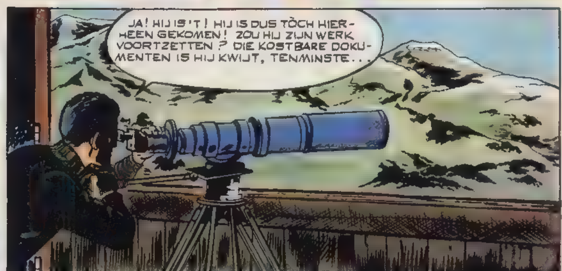
een avontuur van DAN COOPER

WORDT VERVOLGD

DE INDIANENVRETER

door Tim Maran
illustraties: Hans Kresse

Chi'migòh, die beschuldigd wordt van bontroof, is de gevangene van luitenant McPherson, totdat 'n ongeluk in een wildstromende bergrivier de rollen omdraait: de luitenant is nu overgeleverd aan zijn gevangene. .

De zomer — de korte hete zomer van Noord-Canada — zette de bergwildernis in een laaiende kleurengloed. Het was of de natuur zich in een uitbarsting van hartstocht uitleefde. Duizend vogelstemmen, duizend geuren van kruiden, bloemen en hars. De nachten werden bespookt door het geroep der dieren. Maar te midden van deze weelde was sergeant Lloyd McPherson van de bereden politie een somber, terneergeslagen man. Hij scheen te worstelen tegen gedachten en gevoelens die hij nimmer had gekend.
Nog een week bivakkeerden hij en zijn gevangene — de Indiaan Chi'migòh, zoon van Ash'hantook, de sachem der Sarsi's, en beschuldigd van bontroof — aan de schuimende bergbeek, tot zijn hoofdwonde zo goed als genezen was en hij, met behulp van een handige kruk die Chi'migòh uit berkehout had vervaardigd, de eerste loopoefeningen had gedaan. Het was een merkwaardige toestand: de gevangenbewaker was gekluisterd door een gebroken been, de gevangene bewoog zich vrijelijk rond en maakte gebruik van de wapens van de sergeant om wild te schieten.
Tenslotte kwam de dag waarop de Indiaan het zadel en de wapens van de sergeant op zijn schouders laadde en zij samen de lange weg begonnen naar Teng'gharee, de politiepost, waar McPherson thuishoorde. Een moeizame tocht, maar McPherson was een keiharde en reeds na vier dagen stonden zij aan de woudrand, hoog boven aan het dal waarin Teng'gharee was gelegen Bezweet en vermoeid liet de sergeant zich in het gras zakken
Hij vermeed het de Indiaan aan te kijken. Nors zei hij: „Leg m'n spullen maar neer, Chi'migòh." En daarna zei hij: „Ga weg. Je bent een vrij man." Veel later keek hij om. De Indiaan was verdwenen. De sergeant pakte zijn karabijn en vuurde drie schoten in de lucht. In het dal kwamen mannen de barakken uit hollen.

Hij stond voor de postcommandant, de oude adjudant Sinning, en meldde het verlies van zijn paard De adjudant vroeg: „En — Chi'migòh?" „Ik heb hem niet meegebracht."
De adjudant wierp een onderzoekende blik op het stugge, gesloten gelaat. Toen zag hij de scherpe lijnen van uitputting en hij knikte. „Goed, maak je rapport later maar op. Laat eerst je been nakijken en kruip dan in je kooi." De sergeant bleef staan. „Adjudant, ik bied hierbij mijn ontslag aan. Wilt u de papieren in orde laten brengen?" De grijze wenkbrauwbossen van de adjudant werden een korte, onthutste streep. „Je ontslag, McPherson? Wat is dat voor onzin?"
„Het is geen onzin. Ik vraag mijn ontslag aan. Meer heb ik niet te zeggen." Hij draaide zich om en hompelde moeizaam het vertrek uit. De adjudant keek naar de deur die zich achter de sergeant sloot en kraakte een lelijk woord
Iets later zei hij een nog veel lelijker woord, maar ditmaal récht in de tronie van Tonk Hammerschmidt, de bonthandelaar. Die was komen opdraven: „Ik hoor dat de Indianenvreter terug is. Heeft ie nieuws van m'n gestolen spul? Heeft ie de dief?"
De adjudant mepte zijn vuist op tafel en duwde zijn kaak grimmig naar voren: „Voor jou is het *sergeant McPherson* en geen andere benaming, begrepen?"
„Nou ja, tuttut, maak u niet zo dik. . ." bromde Tonk gebelgd. „Ik kom toch zeker voor m'n goede recht?"
„Je wacht maar rustig af," snauwde de adjudant. „Als ik iets naders weet, laat ik je wel halen. M'n kamer uit!"

Die avond kreeg sergeant McPherson hoge koortsen. Twee dagen verliet hij zijn kamertje niet. Op de derde dag klopte hij aan bij het dienstvertrek van de adjudant. „Binnen!" riep adjudant Sinning. En toen fronste hij. „Waarom ben je niet in uniform, McPherson?"
De sergeant aarzelde, alsof hij het onprettig vond dat de adjudant zich bemoeide met iets dat alleen hèm aanging. Toen zei hij stug: „Omdat ik het uniform onwaardig ben. Daar kom ik ook voor. Is mijn ontslagaanvrage gereed?"
De adjudant zei: „Sluit de deur en ga daar zitten. We moeten praten."
„Er valt niets te praten."
„Toch wel" De adjudant stak een pruim achter zijn kiezen, ten teken dat hij dit niet als een dienstonderhoud beschouwde. „Zeg me eens, McPherson, waarom vind jij dat je het uniform onwaardig bent? Praat vrijuit, als mannen onder elkaar. Vergeet mijn rang." Weer aarzelde de sergeant. Toen werd zijn gezicht keihard. „Ik draag het uniform niet meer omdat ik als politieman heb gefaald. Ik heb een arrestant op vrije voeten gesteld."
„Je bedoelt — Chi'migòh?"
„Ja."
„Ik kan niet in je hart kijken, Lloyd," (het was de eerste keer dat adjudant Sinning hem bij zijn voornaam noemde), „vertel me daarom alles."
„Goed, dan zal ik u alles vertellen. Ik arresteerde Chi'migòh in de bergen. Maar op de terugweg overkwam mij een ongeluk.

In de zonovergoten diepte lag Teng'gharee de politiepost. .

Het bloed trok weg uit zijn gezicht achter de adjudant kwamen twee Indianen binnen.

Mijn paard struikelde in een bergstroom en sleurde mij mee in zijn val. Ik brak dit been en sloeg met mijn hoofd tegen een steen zodat ik het bewustzijn verloor. Ik zou onherroepelijk zijn verdronken als Chi'migòh mij niet had gered Ofschoon geboeid waagde hij zijn leven voor mij. En dat niet alleen: nadat hij zich had bevrijd van zijn handboeien, nam hij niet de benen, doch hij bleef bij me en verzorgde mij. Hij is het òok geweest die mij terugbracht naar Teng'gharee. — Zo, nu weet u het."
„En daarom heb je hem laten gaan?"
„Ja, daarom heb ik hem laten gaan."
De adjudant stond op. Er was niets van zijn gelaat af te lezen. „Blijf even zitten, McPherson. Ik ben zo terug." Hij verliet het vertrek. Sergeant McPherson keek niet om toen hij de deur weer hoorde opengaan. De adjudant zei: „McPherson, we hebben hier twee gasten op de post. Ze kwamen de dag na jou. Jij kent ze."
Toen pas draaide de sergeant zich om. Het bloed trok weg uit zijn gezicht: achter de adjudant kwamen twee Indianen binnen. De voorste was Ash'hantook, de sachem der Sarsi's. Onder zijn bontmuts golfden vergrijsde haren om een breed, plat, doorrimpeld gelaat, maar zijn houding was kaarsrecht en fier. Achter hem kwam Chi'migòh. Hij was ongewapend. Zelfs het mes ontbrak in de lege schede
„Sachem," zei de adjudant en zijn stem had weer de dienstklank, „nu kunt u zeggen waarvoor u bent gekomen Ik moest wachten tot de sergeant McPherson weer op de been was. Het is een zaak die hij behandelt"
De oude Indiaan zei: „Ik ben gekomen om mijn zoon te brengen. Naar de wetten der blanken heeft hij zich schuldig gemaakt aan een strafbaar feit. Maar de politieman die hem gevangen nam, heeft hem weer laten gaan. Daarom breng ik hem zelf."
De adjudant zei: „Sachem, ik moet u verzoeken met uw zoon op Teng'gharee te blijven tot de aanklacht tegen Chi'migòh is onderzocht." Hij begeleidde de Indianen naar buiten. Toen kwam hij terug en nam plaats achter zijn bureau. „Sergeant McPherson, ik draag u het onderzoek op inzake de aanklacht van Hammerschmidt." De sergeant durfde niet op te kijken. Hij knikte alleen.

De hele dag kon men Tonk Hammerschmidt horen schreeuwen en schelden, maar zijn stem werd allengs gematigder en tenslotte zelfs huilerig. In sneltreinvaart verhoorde een grimmige sergeant McPherson getuigen. Uit alle dorpen reden Indiaanse bontjagers af en aan om verklaringen af te leggen. De bewijzen stapelden zich op hoe Tonk Hammerschmidt jarenlang de Indianen schandelijk had bedrogen en te kort gedaan. Tòt Chi'migòh er genoeg van kreeg en het recht in eigen handen nam. De hele nacht werkte de sergeant onvermoeibaar aan zijn procesverbaal.
Het werd een knap stuk werk. De oude adjudant glom. „Mooi, hier zal de jury blij mee zijn! Ik geloof dat Hammerschmidt zijn langste tijd heeft gehad als bonthandelaar!"
„Enne — Chi'migòh?" vroeg McPherson aarzelend.
„Voor hem zullen jij en ik een goed woordje doen!" De adjudant klapte het dossier dicht en stak een pruim achter de kiezen. Hij keek zijn sergeant aan. Zijn oude oogjes twinkelden. „Zo, en laten we het nu nog even over je ontslagaanvrage hebben, Lloyd. Weet je, iedere man heeft een taak in het leven. Jij bent geknipt voor de taak van politieman."
„Ja, maar. . ."
„Laat me uitpraten. Ik weet wat je wilt zeggen. De Indianen, is het niet? Kijk, Lloyd, door weg te lopen van je taak, maak je niets goed. Bovendien leert een man van vallen en opstaan zijn taak steeds beter verstaan." De oude man vouwde zijn armen over zijn bureau en boog zich naar voren. „Zeg, wat denk je, zou je al kunnen rijden met dat been van je? Ja? Waarom ga je Ash'hantook en Chi'migòh niet es opzoeken?"
„Adjudant. . ." „Zeg maar niks meer, Lloyd. Vooruit, hoepel op! Je ouwe baas heeft nog wel meer te doen."
Sergeant Lloyd McPherson zadelde een paard en reed het kamp uit. Hij was weer in vol uniform Nauw sloot de rode tuniekjas om zijn brede schouders, een tikje branieachtig stond de breedgerande verkennershoed. Hij zat kaarsrecht en kranig te zadel, alhoewel zijn gespalkte been hem duidelijk hinderde. Maar hij was nu eenmaal een keiharde.
Zo reed hij heen, tegen de achtergrond van Canada's barse bergen, onder donkere pijnwouden bedolven, en hij was de belichaming van het weergaloze korps der mounties, het symbool van het gezag.

EINDE

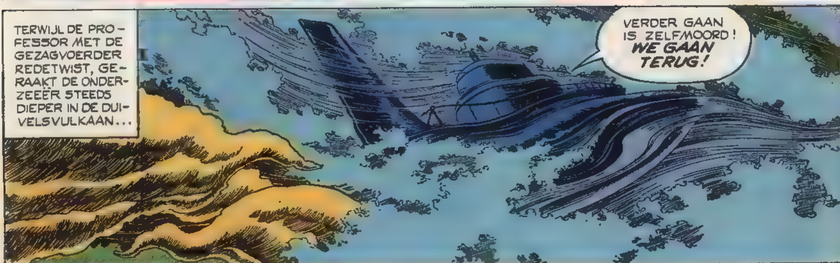
FLASH GORDON IN EEN

AVONTUUR OP VENUS

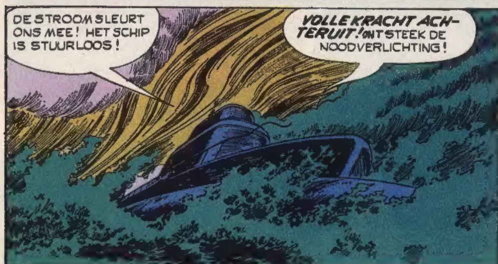

LUCKY LUKE

DE TREK

Om te voorkomen dat er blanken zullen zijn die de beste stukken grond van Oklahoma te vroeg inpikken, wordt een datum vastgesteld van algemeen vertrek. Lucky Luke heeft de taak, de bandieten die 't daar niet mee eens zijn tegen te houden!

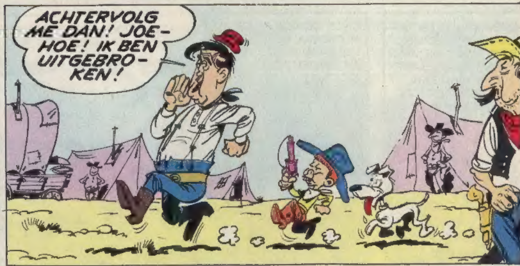

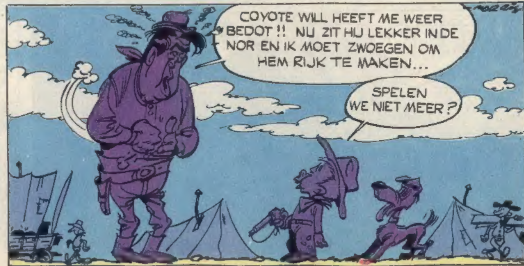

NAAR OKLAHOMA

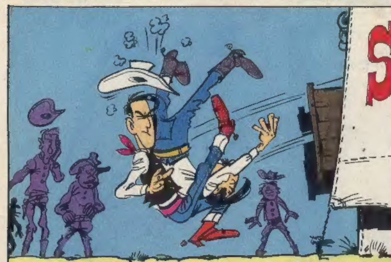

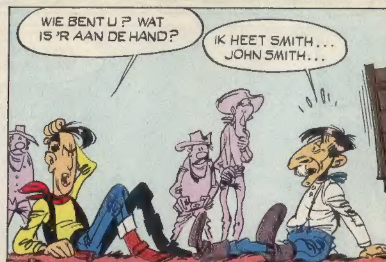

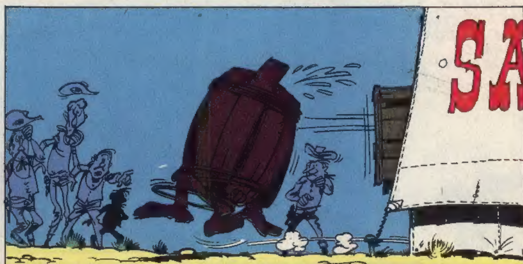

LUCKY LUKE
DE TREK NAAR OKLAHOMA

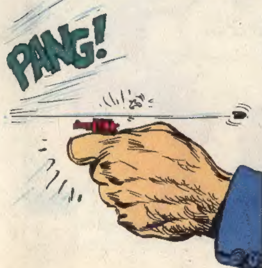

WORDT VERVOLGD.